

Deloitte Legal Newsflash

Greenille Private Client Team

Alimentatie tussen ex-echtgenoten

Er bestaat vaak verwarring omtrent de begroting van alimentatie (“persoonlijke uitkering tot levensonderhoud”) tussen (ex-)echtgenoten. Een onderscheid dient te worden gemaakt tussen alimentatie tijdens de echtscheidingsprocedure en de alimentatie nadat de echtscheiding definitief is.

Alimentatie tijdens de echtscheidingsprocedure

Tijdens het huwelijk gelden tussen echtgenoten de hulp- en bijdrageplichten: de economisch sterkste echtgenoot moet zijn levensstandaard met de andere echtgenoot delen. In principe gebeurt dat door het voeren van een gemeenschappelijke huishouding, waartoe de echtgenoten bijdragen naar verhouding van hun mogelijkheden. Ook tijdens de echtscheidingsprocedure blijven deze hulp- en bijdrageplichten gelden, zodat de rechter een persoonlijke uitkering tot levensonderhoud kan toekennen wanneer de echtgenoten niet meer samenleven. Het bedrag ervan moet de uitkeringsgerechtigde echtgenoot in staat stellen om **dezelfde levensstandaard** te blijven genieten alsof er geen breuk was geweest. Toch kan de rechter tijdens deze periode al verwachten dat een voordien niet-beroepsactieve echtgenoot al een betaalde job zoekt.

Alimentatie na echtscheiding

Na het definitief worden van de echtscheiding liggen de kaarten anders. De hulp- en bijdrageplichten houden dan op te bestaan en de economisch zwakkere echtgenoot is opnieuw op zichzelf aangewezen. Hij of zij kan niet langer meegenieten van de welvaart van de andere echtgenoot: economische zelfredzaamheid is sinds de echtscheidingswet van 2007 het uitgangspunt. Een eventuele uitkering na echtscheiding strekt er dan ook niet toe de vroegere levensstandaard te behouden, maar wel om **de relatieve staat van behoefte** van de economisch zwakkere ex-echtgenoot te dekken.

De staat van behoefte is een relatieve referentiestandaard: de invulling verschilt per situatie. Bij de bepaling ervan houdt de rechter rekening met een "aanzienlijke economische terugval" van degene die de uitkering vordert. Hij houdt rekening met de terugval die de behoeftige echtgenoot door het huwelijk heeft gemaakt of, zeer uitzonderlijk, de terugval na de echtscheiding ten opzichte van de huwelijkse levensstandaard. Of daarvan sprake is, en in welke mate, is onder meer afhankelijk van de duur van het huwelijk, de leeftijd van de ex-echtgenoten en hun gedrag tijdens het huwelijk inzake de organisatie van hun noden en de zorg voor hun kinderen. Er is ook geen onvoorwaardelijk recht op compensatie van die terugval; de rechter beoordeelt of de concrete situatie een onderhoudsuitkering rechtvaardigt.

Bovendien wordt eerst nagegaan of de economisch zwakkere ex-echtgenoot zelf niet in staat is om in zijn of haar staat van behoefte te voorzien, rekening houdend met zijn of haar inkomsten, maar ook met de mogelijkheden om die inkomsten te verwerven. Maximaal voor het gedeelte waar hij of zij zelf niet in kan voorzien, kan een onderhoudsvordering worden ingewilligd. Tot slot moet de onderhoudsplichtige ex-echtgenoot voldoende draagkracht hebben zijn om dergelijke uitkering te betalen. De absolute maximumgrens ligt op één derde van zijn of haar inkomen.

Een eventuele onderhoudsuitkering na echtscheiding heeft dus als regel niet tot doel te blijven delen in de levensstandaard van de ex-echtgenoot van tijdens het huwelijk, en al zeker niet in zijn of haar levensstandaard van na de echtscheiding. Bijgevolg is de financiële situatie van de potentieel uitkeringsplichtige ex-echtgenoot van na de echtscheiding niet relevant voor de begroting van die onderhoudsuitkering. De omvang van zijn of haar vermogen of de levensstijl die hij of zij er na de scheiding op nahoudt, vormen geen argument tot verhoging van de onderhoudsuitkering. Het inkomen van de potentieel uitkeringsplichtige ex-echtgenoot van na de echtscheiding is enkel relevant voor de éénderdegrens.

Contact

Bij vragen over bovenstaande alert of voor algemene vragen contacteer:

Greenille Private Client Team, Tel: + 32 2 738 06 50,
Email: greenille@deloitte.com

As a top legal practice in Belgium, Deloitte Legal - *Lawyers* is a full service business law firm, highly recommended by the most authoritative legal guides. Deloitte Legal - *Lawyers* is based in Zaventem, Watermael-Boitsfort, Antwerp, Ghent and Kortrijk. It consists of close to 150 highly qualified Bar-admitted lawyers. Deloitte Legal - *Lawyers* offers expert advice in the fields of banking & finance, commercial, corporate/M&A, employment, IT/IP, public/administrative, insolvency and reorganisations, real estate, EU law, tax law and dispute resolution. Whenever required to ensure a seamless and comprehensive high-quality service, Deloitte Legal - *Lawyers* collaborates closely with other professions (e.g. tax, financial advisory, accountancy, consulting), and with a select group of law firms all over the world.

Deloitte Legal - *Lawyers* provides thorough and practical solutions tailored to the needs of clients ranging from multinational companies, national large and medium-sized enterprises, financial institutions, government bodies to private individuals.

More information: www.deloittelegal.be

© 2020, Deloitte Legal – *Lawyers* - The content and layout of this communication are the copyright of Deloitte Legal – *Lawyers* or its contributors, and are protected under copyright and other relevant and intellectual property rights laws and regulations. No reproduction in any form or through any medium is allowed without the explicit consent of Deloitte Legal – *Lawyers* or its contributors.

[Subscribe](#) | [Unsubscribe](#)